

царь на име Котисъ, при всичко че тя е означена само съ надписъ: Κότιος χαρακτήρ, безъ царската титла βασιλέως, и че този Котисъ трѣба да е владѣлъ доста късно; за това говори грубиятъ, варварски ковъ на монетата и завржлената форма на сигмата, която се срѣща по-късно. Дѣйствително ковътъ на тая монета не се съгласява съ кова на бронзовитѣ монети на другитѣ тракийски царѣе отъ второто и първото стол. пр. Хр., но това обстоятелство не може да послужи за доводъ, защо да се отнесе тая монета въ по-ранно врѣме, тѣй като може да се прѣдположи, че тя била кована въ друга нѣкоя областъ отъ Тракия, отколкото добрѣ кованитѣ бронзови монети.

Съ тази монета на Котисъ се схожда тетрадрахмата, която има надписъ: Ηρακλέους Σωτήρος Θρακῶν = Хераклесъ спасителъ на тракийцитѣ. И двѣтѣ се отличаватъ съ грубата си варварска направа, и двѣтѣ подражаватъ типа на къснитѣ тетрадрахми отъ островъ Тасосъ, които отрано били твърдѣ разпространени въ търговията като монети отъ добъръ курсъ, — разликата между двѣтѣ е само тази, че тетрадрахмата съ надписъ: Θρακῶν е по-вѣренъ въ подражание на писмото и запазва острожгълната по-стара форма на сигмата Σ.

Надписътъ на тая тетрадрахма: Ηρακλέους Σωτήρος Θρακῶν безъ съмнѣние се отнася къмъ едно политическо сдружение или съединение на тракийцитѣ, станжло вѣроятно въ врѣме на една забѣлжителна война или въстание. И такава голѣма тракийска война дѣйствително се споминува въ врѣмето, въ което владѣлъ надъ одризитѣ Котисъ IV., синътъ на Садаласъ II. и Полемократия, който умрѣлъ на 16. год. пр. Хр. Неговъ наслѣдникъ билъ малолѣтниятъ Рескупорисъ, вмѣсто когото владѣлъ неговиятъ чича Реметалкесъ като опекунъ на дѣцата на Котисъ. И противъ този Реметалкесъ на 16. год. избухнжло въ Тракия голѣмо въстание, начело на което стояли войнственитѣ беси и въ което взели участие не само повечето тракийски племена, заселени къмъ югъ отъ Балкана освѣнъ одризитѣ, но и по-голѣма частъ отъ тракийцитѣ въ Мизия на сѣверъ отъ Балкана. Въстанието било насочено противъ римлянофилскитѣ одризки князѣе, които напълно били се фърлили въ обятията на Римъ като тѣхенъ покровителъ и станжли негови васали. За беситѣ тая война имала и религиозно значение; тѣ не могли да забравятъ, гдѣто М. Лицини Крассъ на 29. год. пр. Хр. имъ отнелъ общенародното Дионизово светилице и го поставилъ подъ покровителството на одризката римлянофилска династия, намразена почти отъ всичкитѣ тракийци. Начело на въстанието стоялъ единъ Дионизовъ жрецъ на име Vologeses, (Ὀυλογαίσης Θραξὶ Βήσσος, ἱερεὺς τοῦ παρ' αὐτοῖς Διονύσου. Dio Cassius LI. 25.), отъ когото билъ убитъ малолѣтниятъ Рескупорисъ, а Реметалкесъ изгоненъ на 11. год. пр. Хр. Тракийцитѣ, въоржжени и командувани по римски образецъ, воювали юнашки и въ първата битка разбили изпратенитѣ противъ тѣхъ римски войски подъ прѣдводителството на Луци Калпурии *Лизонъ*, римски намѣстникъ въ Мизия; тѣ даже нахлули въ Македония и тракийския Херсонесъ, но най-сетнѣ строгата римска дисциплина и